

disputants-חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question ! תירוץ-answer ראייה-proof
מקרא-key:	

שבת-יציאות השבת		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ולא פליגי. הא - לן, והא - להו.										■	◇
אמר אביי הני חברין בבליאי, למאן דאמר תפלת ערבית רשות, כיון דשרא ליה המייניה - לא מטרחינן ליה.	[אביי]									■	◇
ולמאן דאמר חובה - מטרחינן ליה? והא תפלת מנוזה, דלכולי עלמא חובה היא										⚡	◇
אם התחילו אין מפסיקין.	ותגן:									■	⚡
משיתיר הגורן	ואמר רבי חנינא:									■	⚡
התם לא שכיחא שכרות, הכא - שכיחא שכרות.										!	◇
אי נמי: במנחה כיון דקביעא לה זימנא - מירתת ולא אתי למפשע, ערבית כיון דכולא ליליא זמן ערבית - לא מירתת ואתי למפשע.										!	◇
טריחותא למיסר המייניה?	מתקיף לה רב ששת:									⚡	◇
ועוד: ליקו הכי וליצלי	[רב ששת]									⚡	◇
משום שנאמר (עמוס ד) הכון לקראת אלהיך ישראל.										■	!
רבא בר רב הונא רמי פוזמקי ומצלי, אמר הכון לקראת וגו'.	[רבא בר רב הונא]									○	
שדי גלימיה ופכר ידיה, ומצלי. אמר: כעבדא קמיה מריה.	[רבא]									○	
חזינא ליה לרב כהנא, כי איכא צערא בעלמא - שדי גלימיה ופכר ידיה ומצלי, אמר: כעבדא קמי מריה. כי איכא שלמא - לביש ומתכסי ומעטף ומצלי, אמר: הכון לקראת אלהיך ישראל.	רב אשי:[רב כהנא]									○	
רבא חזייה לרב המנונא דקא מאריך בצלותיה	[רב המנונא]									○	◇
מניחין חזי עולם ועוסקים בחיי שעה	אמר:[רבא]									⚡	◇
זמן תפלה לחוד, וזמן תורה לחוד.	והוא סבר:[רב המנונא]									■	◇
רבי ירמיה הוה יתיב קמיה דרבי זירא, והוה עסקי בשמעתא.										○	◇
נגה לצלויה, והוה קא מסרבה רבי ירמיה	[רבי ירמיה]									○	
(משלי כח) מסיר אזנו משמע תורה גם תפלתו תועבה.	קרי עליה רבי זירא:									■	◇
מאימתי התחלת דין?											^ ◇
משיתעטפו הדיינין	חד:[רבי ירמיה/רבי יונה]									!	◇
משיתחוו בעלי דינים.	חד:[רבי ירמיה/רבי יונה]									!	◇
ולא פליגי, הא - דעסקי ואתו בדינא, הא - דלא עסקי ואתו בדינא.										■	◇
רב אמי ורב אסי הוו יתבי וגרסי ביני עמודי וכל שעתא ושעתא הוו טפחי אעיברא דדשא ואמרי: אי איכא דאית ליה דינא - ליעול ולית.	[רב אמי ורב אסי]									○	
רב חסדא ורבה בר רב	[רב חסדא ורבה בר רב הונא]									○	◇
(שמות יח) ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב, וכי תעלה על דעתך שמשעה יושב ודן כל היום כלול? תורתו מתי נעשית? אלא לומר לך כל דיון שדן דין אמת לאמיתו אפילו שעה אחת - מעלה עליו הכתוב כאילו נעשה שותף להקדוש ברוך הוא במעשה בראשית. כתיב הכא ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב, וכתיב התם (בראשית א) ויהי ערב ויהי בקר יום אחד.	תנא להו רב חייא בר רב מדפתי:									■	◇
עד מתי יושבין בדין?											^ ◇
עד זמן סעודה.	רב ששת:									!	◇
מאי קרא - דכתיב (קהלת י) אי לך ארץ שמלכך נער ושריך בבקר יאכלו אשריך ארץ שמלכך בן חורים ושריך בעת יאכלו בגבורה ולא בשתי בגבורה של תורה, ולא בשתייה של יין.	רב תמא:									■	

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	--

שבת- יציאות השבת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שעה ראשונה - מאכל לודים, שניה - מאכל לסטים, שלישית - מאכל יורשין, רביעית - מאכל פועלים, חמישית - מאכל כל אדם.	תנו רבנן:										■	
איני?											⚡	
רביעית זמן סעודה לכל אדם	והאמר רב פפא:										⚡	◇
אלא: רביעית - מאכל כל אדם, חמישית - מאכל פועלים, ששית - מאכל תלמידי חכמים. מכאן ואילך - כורק אבן לחמת.											■	◇
לא אמרן אלא דלא טעים מידי בצפרא, אבל טעים מידי בצפרא - לית לן בה.	אביי:										■	◇
מתפלל אדם תפלתו בבית המרחץ.	רב אדא בר אהבה:										■	◇
הנכנס לבית המרחץ, מקום שבני אדם עומדין לבושיין - יש שם מקרא ותפלה, ואין צריך לומר שאילת שלום, ומניח תפילין ואין צריך לומר שאינו חולץ.	מיתיבי:										■	⚡
מקום שבני אדם עומדים ערומים ולבושיין - יש שם שאילת שלום, ואין שם מקרא ותפלה, ואינו חולץ תפילין, ואינו מניח לכתתלה.											■	⚡
מקום שבני אדם עומדין ערומים - אין שם שאילת שלום, ואין צריך לומר מקרא ותפלה, וחולץ תפילין ואין צריך לומר שאינו מניחן											■	⚡
במרחץ שאין בו אדם.	כי קאמר רב אדא בר אהבה:										!	◇
מרחץ שאמרו - אף על פי שאין בו אדם, בית הכסא שאמרו - אף על פי שאין בו צואה	והאמר רבי יוסי בר חנינא:										■	⚡
בהדתי.											!	◇
הזמינו לבית הכסא מהו? יש זימון או אין זימון?	והאמר רבי יוסי בר חנינא:										^	⚡
ולא איפשיטא ליה לאו הוא הדין למרחץ?											⚡	
לא, דילמא שאני בית הכסא דמאיס.											!	◇
אין שם שאילת שלום											■	◇
מסייע ליה לרב המנונא משימה דעולא											■	
אסור לאדם שיתן שלום לחבירו בבית המרחץ, משום שנאמר (שופטים ו) ויקרא לו ה' שלום.	דאמר: [רב המנונא משמיה דעולא]										■	■
אלא מעתה, הימנותא נמי אסור למימר בבית הכסא, דכתיב (דברים ז) האל הנאמן											⚡	
וכי תימא: הכי נמי											!	
שרי למימר הימנותא בבית הכסא	והאמר רבא בר מחסיא אמר רב חמא בר גוריא אמר רב:										■	⚡
התם שם גופיה לא איקרי הכי דמתרגמינן אלהא מהימנא, הכא - שם גופיה איקרי שלום דכתיב ויקרא לו ה' שלום.											!	◇
הנותן מתנה לחבירו - צריך להודיעו, שנאמר (שמות לא) לדעת כי אני ה' מקדשכם.	ואמר רבא בר מחסיא אמר רב חמא בר גוריא אמר רב:										■	◇
לדעת כי אני ה' מקדשכם. אמר לו הקדוש ברוך הוא למושה: מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה, ואני מבקש ליתנה לישראל - לך והודיעם.	תניא נמי הכי:										■	
הנותן פת לתיוק צריך להודיע לאמו.	מכאן אמר רבן שמעון בן גמליאל:										■	
מאי עביד ליה?											^	
שאף ליה משחא ומלי ליה כוחלא	אביי:										!	
והאידנא דחיישין לכשפים מאי?											^	
שאף ליה מאותו המין.	רב פפא:										!	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

שבת- יציאות השבת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
איני?											ז	י
הנותן מתנה לחבירו - אין צריך להודיעו, שנאמר (שמות לד) ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתן	והאמר רב חמא ברבי חנינא:										ז	י
לא קשיא, הא - במילתא דעבידא לאגלויי, הא - במילתא דלא עבידא לאגלויי.											!	י
והא שבת דעבידא לגלויי?											ז	י
מתן שכרה לא עביד לגלויי.											!	י
רב חסדא הוה נקיש בידה תרתין מתנתא דתורא אמר: כל מאן דאתי ואמר לי שמעתתא חדתא משמיה דרב - יהיבנא ליה ניהליה.											○	י
הנותן מתנה לחבירו צריך להודיעו. שנאמר לדעת כי אני ה' מקדשכם.	אמר לו רבא בר מחסיא, הכי אמר רב:										■	י
יהבה ניהליה.	[רב חסדא]										○	י
אמר: חביבין עלך שמעתתא דרב כולי האי?	[רבא בר מחסיא]										○	י
אמר ליה: אין.	[רב חסדא]										○	י
מילתא אלבישיהו יקרא.	אמר ליה [רבא בר מחסיא], היינו דאמר רב:										■	י
אמר ליה: אמר רב הכי? בתרייתא עדיפא לי מקמייתא ואי הוה נקיטנא אחריתי - יהיבנא לך.	[רב חסדא]										○	י
לעולם אל ישנה אדם בנו בין הבנים, שבשביל משקל שני סלעים מילת שנתן יעקב ליוסף יותר משאר בניו - נתקנאו בו אחיו, ונתגלגל הדבר וירדו אבותינו למצרים.	ואמר רבא בר מחסיא, אמר רב חמא בר גוריא אמר רב:										■	י
לעולם יהזור אדם וישב בעיר ששיבתה קרובה. שמתוך ששיבתה קרובה עונותיה מועטין. שנאמר (בראשית יט) הנה נא העיר הזאת קרובה לנוס שמה והיא - מצער. מאי קרובה? אילימא קרובה דמיקרבא וזוטא - והא קא חזו לה אלא: מתוך ששיבתה קרובה - עונותיה מוצערין.	ואמר רבא בר מחסיא, אמר רב חמא בר גוריא אמר רב:										■	י
מאי קרא? - דכתיב (בראשית יט) אמלטה נא שמה, נ"א בגימטריא חמשין וחד הוי, ושל סדום חמישים ושתים ושלולתה עשרים ושש, דכתיב (בראשית יד) שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ושלש עשרה שנה מרדו ובארבע עשרה שנה וגו'.	רבי אבין:										■	י